

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Judæ 1.

Aegypto, Exo. 16. quid Lucifero & socijs eius, Esa. 14. & Ezechiel. 26. quid Sodomæ & Gomorræ, Gene. 19. Insuper contra Doctores impios, qui viam Cain ingressi sunt, Gen. 4. qui peccare & lasciuire faciunt homines sicut Balaam, Num. 22. & 23. Qui rebellem faciunt populū, sicut Chore, Dathan & Abiron, Num. 16. Postremò assimilat tales qui descuerunt à prima accepta iustitia & fide, quòd sint nubes sine pluuia, arbores autumnales, errantia sidera, animales homines, carnem suam voluptatibus maculantes, maiestatem blasphemantes, seipso ab Ecclesia segregantes. Hæc omnia Apostolus Iudas, & admonet vt cogitemus futurum iudicium. Mundus autem graues pœnas dabit propter huiusmodi lasciuiam in futuro iudicio: Hodiè enim iuuentus negligitur, & in lasciuia malis exemplis trahitur, quibus tenemur disciplinam & institutionem: deindè fit vita barbarica, & induitur contemptus religionis, id est, omnium sacrorum. Porrò grandior ætas cum iuuentute, neque intellectum, neq; reuerentiam, neq; vlla exercitia religionis habet, & tandem redibimus ad barbarissimum & impietatem: sed væ illis qui occasio sunt &c.

CAPVT II.

ARGVMENTA.

1. *De patientia & cruce, quare toleranda.*
2. *Cur DEVS permittit super nos varia aduersa.*
3. *Quomodo patientia est sacrificium, habentem promissionem regni.*

1. **P**rimò patientia est voluntaria passio aduersitatū, quæ sustinentur propter Deum aut iustitiam, & hanc ex natura nemo habet, sed donum Dei est atq; fru-

Spiritus Sancti, Gal. 5. idè inquit Dauid Psal. 70.
 Tu es patientia mea Domine. Hanc virtutem lauda-
 uit Christus & cōmendauit Apostolis, Luc. 21. quan-
 dō prædixit illis, quomodò traderentur à parenti-
 bus & fratribus & cognatis, & quomodò essent odio
 omnibus propter nomen suum, & quòd morte eos
 afficerent &c. inquit enim: In patientia vestra possi-
 debitis animas vestras. quasi dicat, si mundus aut Ty-
 rannus minetur vobis mortem, tribulet, affligat, at-
 tamen non peribit vita & anima vestra coram Deo,
 sed patientia retinebit omnia, ita quòd nec pilus de
 capite vestro peribit: patientia omnia retinet &c. Ad
 patientiam igitur habendam mouere nos debet: pri-
 mò, quia omnia aduersa in corpore & rebus ac Spiri-
 tu, non casu contingunt nobis, sed aliquo consilio &
 permissione diuina, vt dicit scriptura, nō cadet vnus **Matth. 10.**
 de passeribus istis super terram, & 1. Reg. 2. Dominus
 mortificat, & viuificat, deducit ad inferos & reducit.
 Falsæ igitur sunt Epicureæ opiniones, quòd fato om-
 nia eueniāt. Deindè nos mouere debet ad patientiā,
 quòd Deus punit nos non vt perdat, sed vt vocet nos
 ad pœnitentiam, 1. Cor. 11. Cùm iudicamur, à Domi-
 no corripimur, nempè ne cum hoc mundo condem-
 nemur. Et Prouerb. 3. Quem diligit Dominus, corri-
 pit. ob id flagella sunt signa misericordiæ & bonæ vo-
 luntatis Dei erga nos, vt fiamus membra similia ima-
 gini Christi. Quare non debemus impatienter ferre
 calamitatem, aut putare quoniam indignè patimur,
 vel nimis durè affligimur, & sic irasci diuino consi-
 lio ac iudicio, impium ac peccatum est. Vult enim De-
 us & requirit nostram obedientiam & patientiam in
 aduersis. Tali enim modo vult nos exerceri & humi-
 liari, idè dicebat Dauid Psal. 118. Bonum mihi quia
 humiliasti me. Viuat mundus & caro in maximis vo-
 luptatibus & operibus tranquillè. nos interim om-
 nimodis miserijs opprimimur: non debemus rapi ad
 impacien-

impatientiam contra Deum & proximum: hoc enim graue est peccatum: sed cogitamus quod ait Christus Mat. 5. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur, & Ioan. 16. Pressuram habebitis in mundo, sed luctus vester conuertetur in gaudium, & dicimus: Domine, fiat sicut tu vis, & non ego, vt Christus ait in horto,

Matt. 26.

Causa.^{2.}

Secundò, prima causa cur Deus crucem & tribulationem permittit super nos, est, quia regnum Christi erit noua & æterna iustitia & vita: hærent autem in corpore nostro reliquiæ peccati, ideò hoc corpus aboleri vult, ac subiecit afflictionibus & morti, vt postea noua & spiritali natura vestiatur & glorificetur, quæ sine peccato & morte erit. Rom. octauo. Corpus mortificatur propter peccatum. & cap. 6. Vetus noster homo simul crucifixus est, vt destruat corpus peccati. & sic expectamus redemptionem corporis nostri ad Philipp. tertio. Nostra conuersatio in cælis est, vnde & expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ &c. sunt persecutiones, lotiones, & munda-

Causa I I.

Psal. 90.

tuas. Altera causa est, vt habeamus occasionem exercendæ fidei & inuocationis. nam certò tenenda est fides quod Deus sit nobis præsens, & opem ferat, & ad nos iuuandos festinet cum adiutorio suo. Psal. 90. Liberabo eum & protegā eum &c. Et iterum, Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum. Et hæc promissio fidem exigit certam, quia Deus me tui non potest: ideò vt Deum inuocemus in tribulatione: nam hanc inuocationem à nobis exigit & est cultus DEI, Psalm. 88 & 90. Ipse inuocabit me, & ego exaudiam eum: & hæc liberatio testatur Deum adesse, & nos illi esse curæ, & fit deindè notitia DEI per hanc occasionem illustrior, & crescit in nobis, sicut dicitur:

ent dō:

ut docent exempla patrum, Manassæ regis, secundo. Paralip. 33. & Paulus 2 Corinth. vltim iubet orare & gratias agere, vt misericordia & notitia Dei fiat illustrior. Multò autē meliores sunt eę afflictiones, quas Deus immittit, quàm quaiū ipsi nobis causæ sumus, & maximè sine fide, scilicet quandò putāt se huiusmodi afflictionib. mereri vitam æternam. fides credit & tenet, quoniam propter nomen Christi & illius sanguinem saluamur: tales erant afflictiones Sacerdotū Baal, qui cutem suam gladijs lacerabant, & quidam hæretici qui semetipsos vulnerabant, & dicebant se talia passos à latronibus propter iustitiam, vt Philastrius meminit &c. Profunt autem aliquando spontè accersitæ afflictiones, quandò fiunt sine superstitione, id est, dum non accedit falsa opinio, quasi his mereamur vitam & iustitiam, sed prout sunt mortificatio & quædam coactio corporis, ne nimium indulgeat voluptati & lasciuia. Sic iubet Christus caueri, ne corda grauentur crapula & ebrietate, &c. Lucæ 21. & 1. Corinth. 9. Paulus castigat corpus. Sic sancti patres & eremitæ sua corpora castigârunt ieiunijs, & vigilijs, laboribus, siti, esurie, frigore, &c. 2. Corinth. 11.

Tertiò, afflictiones sunt sacrificia, si patienter perferantur, siue à natura, siue sequitiam hominum illatæ. Habet etiam natura sua incommoda, quæ sunt pœnæ peccati, & fiunt voluntate Dei, scilicet diutina infirmitas, cæcitas ac cæteræ cruces, quas in mortali corpore sentimus: multæ etiam sunt tribulationes iustorum à mundo illatæ, sed cum fuerimus patientes secundum voluntatem Dei, 1. Petr. secundo, tunc fiunt sacrificia nostra quæ Deo offerimus, & sunt illi grata & accepta, Psalm. 50. sacrificium Deo Spiritus contribulatus. Rom. 12. Præbete corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem. Si igitur vis DEO aliquid offerre, patientem animum in ad-

3. Reg. 18.

3.

in ad-

in aduersis habeto: & rot facies sacrificia, quot pericula & afflictiones patienter sustinueris. Deinde patientia est optima virtus Christiani. Philosophi enim laudârunt illam æquabilitatem, animum non frangi in rebus aduersis, vt Cicero in Tusculanis. Quare multò magis laudanda est hæc virtus tolerantiz in Christiano homine, qui patitur & tolerat, ppter Christum & iustitiam: nam impatiens animus existimat se negligi à Deo, & imaginatur se frustra implorare auxilium à Deo: fitq; in magnis afflictionibus blasphemus, & quærit consilia contra mandatum Dei, sicut Saul rex consuluit veneficā 1. Reg 28. Talia peccata veniunt ex impatientia, & sunt contra primam tabulam: deinde aduersus homines dolor iniuriæ parit odium, incitat ad vindictam: qua ex re sæpè fiunt non solum priuatæ dissensiones & simultates, sed etiam seditiones, publici motus, minæ incendiolorum, indictiones bellorum, &c. atq; sic peccatur in secundam tabulam.

Necessaria igitur est patientia in aduersis coram Deo: primò, vt fidem & obedientiam retineamus: deinde, propter tranquillitatem Ecclesiæ & Reipub. coram hominibus: postremò, propter priuatam tranquillitatem: nam qui alium persequitur in corpore, secundū Augusti seipsum in mente cruciat & persequitur. Statuendum est igitur, animi omnia supplicia & omnes cruciatus & iniurias potiùs perpeti, quàm propter priuatam iniuriam perturbare publicam tranquillitatem. Sed Philosophia hæc ignota est Doctoribus & Principibus. Ideò priuatis affectibus indulgentes illi, scriptis maledicis alter alterum inlectantur: hi verò publicas discordias & bella mouent &c. Porro patientia magnum habebit præmiū apud Deum. Psal. 9. inquit Dauid: Patientia pauperum non peribit in finem. Videtur aliquando carnalibus perire, sed in finem non peribit. Sic dicitur Iob quarto:

Vbi

Vbi est
na, Lu
tient
tur à
nent
mund
persec
am ip

1.

2.

3.

V

psum
de no
Christ
n. D
enim
Nam
tur ab
sicut
nostr
Sapie
milia
milia
pore
lo &

Vbi est patientia tua? sunt enim patientes terra bona, Lucae 8. quæ semen verbi diuini fructificat in patientia, nempe fructus Euangelij tandem accipiuntur à DEO, qui hinc in patientia verbum Dei retinent & custodiunt, quantumcunque etiam sæuiat mundus. & Christus consolatur Matthæi 5. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum, &c.

CAPVT III.

A R G V M E N T A.

1. *De humilitate Christiani hominis, & quid sit.*
2. *Quare Christianus debeat humiliari.*
3. *Qui sint fructus humilitatis.*

PRIMO, humilitas est volūtaria & exilis reputatio de seipso propter Deum. humiliavit enim se Christus propter nos, cum esset Deus, formam serui accepit, ad Philippen. secundo. Ergo propter ipsum & è diuerso debemus meritò humiliari, & non de nobisipsis alta sentire, Romanor. 12. docet enim Christus & iubet, vt ipsum in hoc imitemur. Matthei 11. Discite à me, qui mitis sum & humilis corde. Est enim hæc virtus humilitas contraria vitio superbiæ. Nam superbia semper eligit quod extra est, vt videatur ab hominibus: at humilitas eligit quod intus est, sicut Apostolus dicit 2. Corinthior. primo: Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ. idè Sapiens Ecclesiast. 33. Quanto maior es, tanto te humilia in omnibus. & Petrus iubet 1. Petr. quinto: Humiliamini sub potenti manu Dei, vt vos exaltet in tēpore visitationis. Deus enim humilia respicit in cœlo & in terra, & alta à longè cognoscit, & respexit De

K K

us in